

گزارش از سفر

روایت خبرنگار قدس از مناطق سیل‌زده استان خوزستان

سیل به زانو در آمد

از ابتدای تعطیلات نوروز که بارندگی و جاری شدن سیل، نقاط مختلف کشور را در گیر خود کرد، به مرور زمان در هر ایام یکی از نقاط کشور بیشتر دچار آسیب شده و در نتیجه مورد توجه امدادگران و رسانه‌ها قرار گرفت. در روزهای اخیر هم استان خوزستان کانون آسیب‌های سیل بود و در نتیجه توجه‌های بیشتری را به خود جلب کرد. در همین راستا، صفحه مردم روزنامه قدس هم به جهت تلاش همیشگی خود برای معرفی قهرمان‌های مردمی، یکی از خبرنگاران خود را به این مناطق اعزام کرده است. به همین جهت در روزهای آینده روایت‌های عباسعلی سپاهی یونسی را از این مناطق می‌خوانید. البته علاوه بر این برخی گزارش‌های تصویری او را هم می‌توانید در قدس‌آنلاین پیگیری کنید.

ما از ترس رد شدیم

هوایمای ایرباس ۳۰۰ از فرودگاه شهید هاشمی نژاد مشهد بلند می‌شود و زمین و آسمان تر است از بارش دیروزها و پریروزهای بهار. من اما به اهواز می‌روم؛ به شهری که این روزها ناشم دهان به دهان می‌چرخد و همه با نگرانی خبرهای آن را دنبال می‌کنند. مردی که کنار نشسته از عرب‌هایی است که جنگ آن‌ها را پاکیر مشهد کرده و حالا با خانواده‌اش به عروسی یکی از اقوام دوت شده‌اند در یکی از روستاهای خرمشهر. با نگرانی می‌گوید: «گفته‌اند

۲۸ دویار باران می‌آید. خدا کند اتفاقی نیفتد». دوساعت بعد، هوایما در فرودگاه اهواز به زمین نمی‌نشیند. هوای اهواز دم کرده و گرم است و من به روزهای پیش رو و گرما فکر می‌کنم؛ به آب‌هایی که به این زودی‌ها خشک نخواهد شد. ساعتی بعد با همراهی مهدی مرادی، شاعر و معلم مهربان و محمد علی پوهنندی، از بچه‌های دفتر نمایندگی روزنامه قدس در اهواز بعد از طی کردن ترافیک شهر، در مسیر حمیدیه و سوسنگردیم. چند کیلومتر به حمیدیه آب است که به زمین‌های گندم زده؛ زمین‌هایی که وقت برداشتشان است. چند کیلومتر بالاتر اما اوضاع به مزاج گوچه، خیار و هندوانه همین است. پرس‌وچو کتان خودمان را به اردوگاه ثامن الائمه(ع) می‌رسانیم؛ نخستین اردوگاهی که برای سیل‌زدگان شکل گرفت. سیل‌زده‌ها در رفت و آمدند و بچه‌های سیاه، هلال‌احمر، علوم پزشکی و گروه‌های مردمی هم. سرهنگ علی بهمنی، مسئول اردوگاه، می‌گوید: در چند روزی که اردوگاه برپا شده، روز اول و دوم تا ۶۰۰۰ نفر هم پذیرش و خدمت دهی داشتیم و اکنون هم به حدود ۴۰۰۰ نفری خدمت‌رسانی می‌کنیم.

بعد از صحبت‌های سرهنگ بهمنی سراغ چند خانواده می‌روم. هوا گرم است، اما گرما موجب نشده بچه‌ها دست از بازی بکشند. مردی هم که در سایه درختی نشسته، تا ما را می‌بیند، از نیازهای مردم می‌گوید: پتو، وسایل بهداشتی و پشه‌بند لازم داریم. مرد دیگری اما از کمک‌هایی می‌گوید که در این روزها از سراسر ایران رسیده است.

پایداری در مقابل سیل

بعد از گشت‌وگذاری در اردوگاه، ما را به مردی معرفی می‌کنند که همراه با دیگر اهالی، مرد و مردانه در مقابل سیل ایستاده‌اند. با مرد تماس می‌گیریم و بعد از ساعتی «نغمه صیاحی» می‌آید؛ مردی ۶۰ ساله با وانت آب مدل ۶۱ مهربان است و سرحال و تا به سیل بند حمیدیه برسیم، از زمان جنگ برایم می‌گوید و از اینکه در برابر سیل ایستادگی کردند، از شکست عراق در گرفتن حمیدیه و تانکی را نشانم می‌دهد که بازمانده آن روز است. به محل سیل بند می‌رسیم و ناگهان با هزاران کیسه پر از خاک روبه‌رو می‌شوم که روی هم چیده شده‌اند. او از مردانی که ۱۰ روز در مقابل آب ایستادند، می‌گوید، از مردان و زنانی که به قول خودشان از ترس گذشتند. مردم هم کم‌کم جمع می‌شوند و درد دل‌ها هم شروع می‌شود. برخی از دل‌وری‌ها می‌گویند و برخی هم از بی‌مهری‌ها. از موج‌هایی می‌گویند که مانع کارشان می‌شد، اما آن‌ها ایستادند و ساختند و سیل را به زانو درآوردند. هر طرف نگاه می‌کنم نخل‌ها در آب هنوز ایستاده‌اند. مردی می‌گوید: بعد روزهای نخست از همه جای ایران آمدند.

مردی ما را به خانه‌اش می‌برد و بلوکه‌هایی را نشان می‌دهد که روی هم چیده‌اند تا در صورت ورود آب، به وسایل آسیبی نرسد، اما خودش می‌گوید اگر آن سه متر آب وارد حمیدیه می‌شد، همه خانه‌ها زیر آب می‌رفت.

حالا شاید باید در کنار یادمان‌های دفاع مقدس در منطقه حمیدیه، یادمان پایداری در مقابل سیل هم ساخته شود. یادمان دست در دست هم دادن‌ها و پیروز شدن‌ها. خورشید دارد غروب می‌کند و من به این خاک مقدس و این همه مردانگی فکر می‌کنم و به همه مردان مرد درود می‌فرستم.

یک استکان چای قند پهلو در خانه «خاله عذرا» که هنوز برای عروسک‌هایش دل می‌سوزاند

مادر پزرگ عروسک‌ها

ا مردم/ آرمان اورنگ اسمش «عذرا عشقی» است؛ پیرزن خور و بیابانکی که شاید بتوان او را بازمانده واپسین نسل پیرزن‌های روستایی‌ای دانست که موهای حنا کرده فرق وسطشان از زیر چارقد سسفید دوردار بیرون می‌ریزد؛ پیرزن‌هایی که دلشان به همان خانه نقلی‌های کاهگلی و حوض و درخت وسط حیاطشان بند است و هر کدام کلک‌سیونی‌اند از ۱۰۰۰ چور هنر ریز و درشت قدیمی، از گلیم و جاجیم تا سوزن دوزی و دوخت عروسک و... درست مانند خاله عذرا که حالا به پنهان همین عروسک‌های قدیمی‌اش موضوع روایت کوتاه صفحه مردم می‌شود.

مسیر جاده نسبتاً کوتاه «خور» تا «ایراج» از کنار باغ‌های روستا می‌گذرد. پایان باغ‌ها اما، فرعی آسفالت‌های است تا میانه ایراج؛ فرعی کوتاهی که دور کشتزار همه کشاورزهای پیر ایراجی دور می‌خورد و از میانه بافت جدید، می‌رسد تا خانه‌های خشت و گلی جمع وچوری که از بالا به تازه سازها مشرفند. از این بالا، روستا همچون تن خستهای است که به بلندی‌ای تکیه زده و همچنان که سرسبزی‌های

پس از آمدن ما خبر داشتید.

بله حاجی را که خواب دیدم، توی همان خواب بلند شدم رقم همین کوچه بغل. دو نفر نشسته بودند. دیدم هیزم جمع کرده‌اند، ولی نه چای دارند، نه قند. کبریت هم نداشتند. بیدار که شدم، گفتم امروز میهمان می‌آید.

شما که میهمان کم ندارید ما شاءالله.

بعضی موقع‌ها می‌آیند. بیشتر مسافرها می‌آیند اینجا که عروسک بخرند. حالا ولی هم‌اش تمام شده.

حالا چند سالتان است؟

توی هشتادم.

از کی عروسک درست می‌کردید؟

از وقتی بچه‌هایم کوچک بودند. این عروسک‌ها را می‌خواستم که بچه‌هایم بازی کنند. قدیم این‌ها اسباب بازی بچه‌ها بود. اینجا بعضی‌ها برای بچه‌هایشان عروسک درست می‌کردند. من هم از مادرم یاد گرفته بودم.

یکی از زنان سیاه رودبار، مدتی است سرگرم احیای عروسک‌های محلی‌شان است عاروسکله‌سر خدالی‌ها

در سال‌های اخیر موج‌های متعدد در زمینه احیای صنایع دستی محلی مناطق روستایی راه افتاده و هنرمندان محلی زیادی در گیر این فضا شده‌اند؛ مسئله‌ای که شاید نتیجه توسعه گردشگری روستایی و راه افتادن فضای جدیدی همچون اقامتگاه‌های بومگردی روستاها باشد. در این میان یکی از جذاب‌ترین هنرهای محلی که در سال‌های اخیر مسیر رو به پیشرفتی را طی کرده و بخصوص در شبکه‌های اجتماعی جا پا ستف کرده، هنر عروسک‌سازی است. روستاها و مناطق بومی زیادی در سال‌های اخیر عروسک‌های قدیمی خود را احیا کرده و برای فروش گذاشته‌اند. یکی از این مناطق روستای سیاه رودبار در استان گلستان است؛ روستایی که بیش از هر چیز به چنگل‌های سرخدار شناخته می‌شود. منطقه جنگلی سیاه رودبار در فاصله ۲۰ کیلومتری علی‌آباد کنترل قرار گرفته و حدود ۲۵۰ نفر جمعیت دارد.

در سال‌های اخیر و به دنبال توسعه گردشگری روستایی سیاه رودبار، صفحه‌ای به نام «سرخدار» در اینستاگرام به راه افتاد که فعالیت خود را در زمینه «احیای عروسک‌های بومی روستایی سیاه رودبار» تعریف کرده بود. مدیر این صفحه که خود یکی از زنان هنرمند سیاه رودباری است، در پست‌های متعددی درباره تلاش‌هایش برای پیدا کردن نشانه‌های قدیمی عروسک‌ها در روستایشان نوشته است. مثلاً در پستی از این صفحه آمده: «هادرم عمه‌ای داره که ۱۱۰ سالشه. امروز رقتیم خوشن. برامون توضیح داد که عروسکا چطوروی بودن. طبق گفته‌هایش عروسک‌ها را ساختیم. آخه چشم‌های عمه نابینا شده، ولی برنم به تخته خخته رو به راهه و هیچ مرضی دیگه‌ای نداره. اینجا به عروسک «عاروسکله» می‌گفتن و به روسریش، مندیبل. این‌ها رو امروز کشف کردم.»

سرخدالی‌ها البته علاوه بر عروسک‌های سنتی‌شان که با استفاده از پارچه‌های گل گلی و زیبایی ابریشمی، کماو و نخ‌های رنگی ساخته می‌شوند، برخی نمادهای محلی را هم احیا کرده‌اند؛ نمادهایی مانند عروسک قدیمی آفتاب خواهی که با چوب و پارچه ساخته می‌شود و در گذشته به زبان محلی «چقلو متو» خوانده می‌شده است.

باغ‌های اطراف را در آغوش گرفته‌ش، خودش را در میانه دشت پهن کرده است. کوچه‌های بالای ده بر خلاف محله جدید، پر از پیچ و خم است؛ پر از دیوارهای کاهگلی کوتاهی که توی کوچه پس‌کوچه‌های بی‌سر و ته سرگ می‌کشند و آدم را میهمان می‌کنند به تماشای آشتی کتان‌ها و آغل‌های فراوانی که حالا دیگر متروکه مانده‌اند. پر از سربالایی‌ها و سراسیمه‌ی‌های تند، پر از دیوارهای سنگچین و زمین‌های خاکی... از این میان، کوچه «تارو» می‌رسد به ساباط قدیمی‌ای که حالا دوباره سرپا شده، کوچه «حوض» تا رختشویخانه سر قنات می‌رود و کوچه پشت قلعه با شیب تندى خودش را به بالا می‌رساند؛ تا قلعه قدیمی‌ای که می‌گویند یادگاری است از دوران ساسانی.

سیراغ به سیراغ دنبال «خاله عذرا» می‌گردیم؛ پیرزن ایراجی که اهالی و گردشگرهای روستا، او را به عروسک‌های قدیمی‌اش می‌شناسند. او حالا یکی از معدود اهالی باقیمانده

دوختنش برپاتان سخت نیست؟

نه. کارهای قدیم خیلی سخت‌تر بود. قدیم بیابان می‌رفتیم، کشاورزی می‌کردم. خود من ۱۰۰ من جو و گندم بار مال می‌کردم، می‌آوردم ایراج. خار می‌آوردم، بنه می‌آوردم، بادام صحرایی می‌آوردم. اصلاً اینجاها بیابانی نیست که من نرفته باشم. الان که چهار تا کوک باید بزنم چیزی نیست. پایش را سوا می‌دوزم، دستش را سوا، شکمش را سوا. بعد هم وصلشان می‌کنم و پیراهن و شلوار می‌گذارم برایشان. شاید تا الان چند ۱۰۰۰ تا دوخته باشم از این عروسک‌ها.

پس سرتان حسایی با عروسک‌ها گرم است.

بله. حالا هم که دیگر نمی‌توانم زیاد بیرون بروم. دست‌هایم هم تا ندارند. قبلاً شب‌ها می‌رقیم آب دادن زمین. دست‌هایم را سرما زد. برای همین حالا درد می‌گیرد. چند سال پیش هم که با پسرم می‌رفتیم، ماشینم‌ام چپ کرد. از همان موقع کم‌کم کار کردن سخت شد.

شکل عروسک‌هایتان خیلی خاص است. مادر تان همین جوری یادتان داده بود؟

شکلش رابه،ولی لباش،لباس مردم‌همین جاست. از قدیم مردم‌های اینجا شال کمر داشتند عروسک‌های من هم شال کمر دارند. مثل قدیم که برای شوهرهایمان شال کمر می‌دوختیم که بروند صحران. زن‌ها ولی شال کمر ندارند. لباسشان فرق دارد. لبهای زن‌ها را هم با کبریت قرمز می‌کنم. سر کبریت را می‌زنم توی آب و می‌کشم روی لبشان. مردها کلاه‌نمدی هم می‌گذاشتند. برای همین برای بعضی هایشان کلاه می‌گذارم.

از قدیم غیر عروسک

هنرهای دیگری هم اینجا رسم بود؟

بله. ما همین جا نخ می‌ریسیدیم و پارچه می‌بافتیم. خود من ۱۲ متر پارچه می‌باقم به ۱۰ تومان. ۱۰ تومان را که می‌دیدم این قدر خوشحال می‌شدم که حساب

در خانه‌های کاهگلی ایراج است؛ جایی در همان کوچه‌های خاکی پریپچ و خم که پر است از طاق و قوس‌ها و سقف‌های ضربی متروک مانده. اهالی اما، خانه او را به چراغ روشنش می‌شناسند، جایی در کمر کش کوچه‌ای باریک، درست جایی که «پر قلعه» خوانده می‌شود. بخت و اقبال است یا تقدیر، هر چه که هست، زن همسایه، میهمان آن ساعت خاله عذرا، در را بر رویمان باز می‌کند بی‌آنکه بدانیم خاله عذرا بعد آن تصادف کذایی کمتر از جایش بلند شده و حالا ما هم شاید باید از پشت در یک لبّ خاستری برمی‌گشیم. خاله عذرا اما تا میانه قاب فلزی در اتاق به استقبال آمده. رو به حیاط کوچک مشجری که چندین و چند لباس قدیمی از شاخه‌های درختانش آویزان است: «هی دانستم می‌آیید. حاجی دیشب آمده بود توی خوابم. گفت: دو تا غریبه آمده‌اند توی روستا. چای وقند ندارند... خوش آمدین...» این را می‌گوید و به استقبال، قاب در را خالی می‌کند.

نداشت. همه چیز ما به همان ۱۰ تومان می‌دادند. مثل الان نبود که گرانی شده. تازه زن‌ها خیلی کارهای دیگر هم بلد بودند. مثل الان که نبود.

مثلاً چه کارهایی؟

من خودم زسان اناکی، گبری و زرگری بلدم، ولی جدیدی‌ها دیگر از این چیزها بلد نیستند. ما قدیم خیلی از شعرهای بابا طاهر را حفظ بودیم. مثلاً می‌گفت: «قدت گل، قامتت گل، کشش پاگل/ سخن گل، معرفت گل، مدعا گل / به گل چین برون شد باز پایار/ سرو گردن گل و نشو نما گل.» الان کی بلد است؟ ما آن وقت‌ها چشم نظر هم درست می‌کردیم. آرد، نمک و اسپند را خمیر می‌کردیم، می‌ریختم توی پارچه و می‌سبیم در خانه‌ها. چیزی هم می‌خواندیم که چشم بد دور شود: «اسفند و سیخ/ صد و سی دانه سیخ/ چشم دشمن و حسود به خاک بمال...».

بهناز پویان نسب راوی قصه عروسک‌های قدیمی دزفول است

به دنبال احیای «بی»

بهناز پویان نسب را شاید بتوان یکی از فعال‌ترین اعضای گروه‌های شبکه‌های اجتماعی در زمینه احیا و فروش عروسک‌های محلی دانست. او صفحه‌ای با عنوان «بی پیک» در اینستاگرام مدیریت می‌کند که بیش از هر چیز درباره یکی از عروسک‌های محلی منطقه دزفول است. نکته جالب اما درباره سنت پوشش‌په‌ری این است که آن‌ها هنوز هم که هنوز است عروسک‌هایی را در جهاز دخترهایشان می‌گذارند؛ عروسک‌هایی که قرار است همدم دختران تازه‌عروس باشد. بچه‌های «بی پیک» در این باره در اینستاگرامشان نوشته‌اند: «در زمان مادرپزرگ‌های ما که دختران را در سنسین پایین راهی خانه بخت می‌کردند، عروسک بی در چپ‌په‌په‌ایشان می‌گذاشتند تا همدم احساسات کودکانه‌شان باشد. این سنت تا به امروز ادامه یافته‌، با این تفاوت که دیگر از بی در جهاز خبری نیست و عروسک‌های جدید جای عروسک بومی را گرفته‌اند».

پویان نسب با تکیه بر فرهنگ بومی منطقه خود در طول دهی، دو سال اخیر علاوه بر عروسک «بی» برخی تزئینات و المان‌های سنتی منطقه دزفول را هم احیا کرده؛ کاری که بی‌شک جز با تکیه بر دانش هنرمندان کهنسال منطقه ممکن نبوده و صفحه او را که در اینستاگرام پیگیری کنید، می‌بینید که پر است از این تجربیات و اطلاعاتی که او با به مرور زمان آموخته است. او همچنین در برخی از پست‌های صفحه‌اش متن‌ها و اشعارای از فرهنگ عامیانه مردم دزفول را منتشر کرده؛ متن‌هایی که البته برخی هایشان همراه با ترجمه ارائه شده‌اند.

در ضمن اگر یک وقت از صفحه «بی پیک» خرید کردید، مطمئن باشید که علاوه بر عروسک، یک داستان هم نصیبتان شده است. مثلاً این نوشته، داستان دو تا از عروسک‌هایی است که اخیراً به یک ایرانی ساکن آمریکا فروخته شده: «عطر گل بانو و همسرشون هم راهی قزوین شدن که از اون ور برن سمت کانزاس آمریکا فکر کنین به مهربانو که دکترای معماری داره. منو توی اینستا پیدا کرده و اینارو بهم سفارش داده...». خلاصه همه عروسک‌های این صفحه اسم و قصه خودشان را دارند.

سینما و سینما

پنجشنبه ۲۹ فروردین ۱۳۹۸

۱۵ ۱۲ شعبان ۱۴۴۰ ۱۸ آوریل ۲۰۱۹ سال سی و دوم | شماره ۸۹۴۴ |

نگاهی به سریال‌های «سپما» برای شب‌های رمضان

سه درام عاشقانه، مذهبی و تاریخی

سپما و سینما: سه سریال «از یادها رفته»، «دلدار» و «برادرچان» که در حال حاضر و به ترتیب سه گزینه اصلی شبکه‌های یک، دو و سه تلویزیون برای پخش در ماه رمضان هستند.

گزینه انتخابی شبکه یک سریال «از یادها رفته» است که اثری تاریخی متعلق به دهه ۲۰ محسوب می‌شود. حامد افضل‌ی و رؤیا خسروچند نویسندگان این سریال هستند و عباس نعمتی به عنوان سرپرست نویسندگان این سریال معرفی شده است. این سریال به روایت زندگی و آداب و رسوم ایرانیان در دهه ۲۰ می‌پردازد و سراغ وقایع قصه زندگی «خسرو» و «مهربانو» می‌رود که به شکل یک رمان روایت می‌شود.همچنین قراراست به موضوعاتی تاریخی مثل کشف حجاب و کشت و تولید تریاک در این سریال پرداخته شود.
مینرا حجار، حسین یاری، سپما تیرانداز، رسول نجفیان، مانده طهماسبی، بیتا فرهی و... از بازیگران این سریال هستند.
سریال شبکه دو درمی عاشقانه به کارگردانی برادران محمودی است. ساخت اثر جدیدی محمودی‌ها سریال «دلدار» در اوایل دی ماه ۹۷ آغاز شد.
قصه این سریال توسط ازینا ایپرایی و مهدی حمزه نوشته شده است.«دلدار» که داستانی عاشقانه دارد وخانواده‌هایی از طبقه متوسط بدنه داستان را تشکیل می دهند سراغ سوزه‌های روزی همچون بیکاری و معضلات نسل جوان هم خواهد رفت.

خط اصلی این قصه درباره «آرش» با بازی محمد رضا غفاری نخبه دانشگاهی است که به دلیل بیماری مادرش، دانشگاه را رها می کند.و.محمد رضا غفاری، الناز حبیبی، حسام محمودی و سوگل خلیق نقش چهار جوان اصلی این سریال را بازی می کنند.شبکه سه برای شب‌های ماه رمضان مولودرامی مذهبی به نام «برادرچان» را تدارک دیده است.
سریال «برادرچان» را سعید نعمت‌الله نوشتست، محمدرضا اهنج کارگردانی می کند و محمدرضا شفیعی هم تهیه کنندگی‌اش را بر عهده دارد. ترکیب بازیگران سریال «برادرچان» در قیاس با دیگر رقیبان رضائیش از تنوع بیشتری برخوردار است و چند بازیگر هم از جمله برگ برنده‌های این مجموعه هستند؛ از جمله علی نصیریان که سال گذشته توانست تندیس بازیگر نقش مکمل جشنواره فیلم فجر را از آن خود کند تا حسام منظور که بازی او در سریال «بانوی عمارت» طرفداران بسیاری پیدا کرد؛از دیگر بازیگران این سریال می‌توان به لیا زنگنه، آفرین عبیسی، سعید چنگیزیان، کامران نفتی و..اشاره کرد.
متشخص نیست کدام یک از این آثار در ماراثن رضائی تلویزیون به موفقیت بیشتری دست یافته و مخاطبان در شبهای رمضان، با کدام صه بیشتر همراه خواهند شد.

گفت‌وگو با احسان جوانمرد، نویسنده «بانوی عمارت» درباره ساخت فصل دوم این سریال

هرکه آمد عمارتی نو ساخت!

♦ **آقای جوانمرد**ا چند ماه پیش آقای مولایی، تهیه کننده سریال «بانوی عمارت» از نگارش متن فصل دوم این مجموعه توسط شما خبر داد که آن را تکذیب کردید، دلیل عدم همکاری شما چه بود؟

اواخر سال گذشته با تهیه‌کننده سریال صحبت کردم و به دلیل فرصت نداشتن و نگارش یک سریال دیگر، قرار بر این شد که آقای مولایی از دوستان دیگری کمک بگیرند. بعد از این ماجرا هم صحبت دیگری با ایشان نداشتم.

♦ **شما نویسنده فصل اول این سریال بودید** که در فصل دوم همکاری ندارید، ضمن اینکه آقای حمید نژاد، کارگردان سریال هم تمایلی به ساخت فصل دوم این مجموعه ندارد، روند تغییرات در گروه سازنده فصل دوم را چطور می‌پیند؟

ببینید من حدود یکسال صبر کردم و کاری هم قبول نکردم اما بیشتر از یکسال نمی‌توانستم بیکار بمانم. از طرف من کوتاهی اتفاق نیفتاده و یکسال زمان زیادی برای صبر کردن است تاشبکه برای نگارش فصل دوم مجموعه تصمیم بگیرد. من هرچه منتظر ماندم این اتفاق نیفتاد، به همین دلیل برای نگارش متن یک سریال تاریخی دیگر قرارداد بستم، نمی‌توانستم به قراردادِی که امضا کرده بودم پایبند نباشم. اکنون هم در حال نگارش متن این سریال تاریخی برای شبکه خانگی هستم. اینکه برای فصل دوم سریال «بانوی عمارت» چه اتفاقی می‌افتد در حوزه صلاحیت من نیست که پاسخ بدهم، بایستی مدیر شبکه یا تهیه کننده پاسخ بدهند. عدم تمایل همکاری آقای حمیدنژاد برای ساخت فصل دوم سریال هم فقط متن نبوده است، چون ایشان زمان ساخت فصل اول با سختی‌های زیادی روبه رو شد، چندان تمایلی به ساخت فصل دوم سسرلال نداشت. آقای حمیدنژاد همان ابتدا اعلام کرد با شرایطی که فصل اول سریال را ساختند فصل دوم را نخواهند ساخت.اینکه شرایط جدیدشان برای ساخت فصل دوم سریال چیست به کارگردان، تهیه‌کننده و مدیران شبکه بر می‌گردد. اینکه شرایط من برای همکاری در فصل دوم سریال «بانوی عمارت» چیست؟ خوب یکسال منتظر تصمیم مدیران بودم ولی خبری نشد و مجبور به پذیرش کار جدیدی شدم.

♦ **چرا در یکسال‌ی که منتظر بودید و کاری قبول نکردید، تصمیمی برای ساخت فصل دوم این سریال گرفته نشد؟**

دوره‌ای که من کار قبول نکردم، زمانی بود که فیلمبرداری فصل اول سسرلال هنوز ادامه داشت و آن قدر مشکلات مالی در پروژه زیاد بود که

آگهی تغییرات شرکت اقلیم کار مشهد شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۱۱۵۸۸ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۲۷۲۸۷۲

به استناد صور تجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۰۹،۲۶ تصمیّمات ذیل اتخاذ شد :
- - سمت اعضا هیئت مدیره به قرار ذیل تعیین گردیدند:
- آقای رحیم دولت خواهی بشماره ملی ۰۹۳۲۰۹۹۷۲۰ به سمت رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل - خانم نوبیده کامل کاظم نیا بشماره ملی ۰۹۳۸۷۳۱۰۹۲ به سمت نایب رئیس هیئت مدیره - خانم نغمه دولت خواهی بشماره ملی ۰۹۲۴۶۱۸۴۴۲ به سمت عضو اصلی هیئت مدیره برای مدت دوسال انتخاب گردیدند .
کلیه اسناد و اوراق بهادار و تعهد آور شرکت با امضاء آقای رحیم دولت خواهی همراه با مهر شرکت دارای اعتبار می باشد .

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۴۳۶۱۱۴)

آگهی تغییرات شرکت آریانا ساخت آساک شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۱۳۰۵ و شناسه ملی ۱۴۰۰۰۲۴۷۰۹۱

به استناد صور تجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۰۷،۰۵ تصمیّمات ذیل اتخاذ شد :
- خانم آمنه کوهستانیان به شماره ملی ۰۸۶۰۰۵۵۸۱۸۲ به سمت رئیس هیئت مدیره - آقای قربان عباس نژاد به شماره ملی ۰۸۷۳۰۷۲۹۳۶ به سمت نایب رئیس هیئت مدیره - آقای هادی عباس نژاد به شمار ملی ۰۸۷۲۷۷۷۲۱۹ به سمت مدیر عامل و عضو هیئت مدیره برای مدت دوسال انتخاب گردیدند.
کلیه اسناد و اوراق بهادار و تعهد آور شرکت از قبیل چک ، سفته ، بروات ، قراردادها و عقوداسلامی ونامه های عادی واداری با امضاء مدیرعامل (هادی عباس نژاد) یا رئیس هیئت مدیره (آمنه کوهستانیان)همراه با مهر شرکت معتبر می باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی مرجع ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری قوچان (۴۳۶۱۳۷)

آگهی تغییرات شرکت تولیدات کاغذی شکوفه خراسان شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۳۳۱۷ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۱۹۲۱۷۴

به استناد صور تجلسه مجمع عمومی عادی سالیانه مورخ ۱۳۹۷،۱۱،۲۵ تصمیّمات ذیل اتخاذ شد :
و صورت های مالی سال ۱۳۹۶ به تصویب رسید .
- گروه کارخانجات کاغذ سازی نگین خراسان (شناسه ملی:۰۳۸۰۴۹۵۳۳۲و۱ شماره ثبت۳۴۳۲۲) شرکت تولیدات کاغذی نوید سلولز توس(شناسه ملی:۰۳۸۰۵۱۸۶۹۴و۱۰ شماره ثبت:۳۴۳۴۰) و شرکت صنایع تولیدات کاغذی خراسان(شناسه ملی:۰۳۸۰۱۳۱۸۴۳و۱۰ شماره ثبت:۱۳۵۳) به سمت اعضا اصلی هیئت مدیره برای مدت ۲ سال انتخاب شدند.
- آقای حسن قفقریان (کد ملی ۰۹۴۰۰۸۲۱۱۶) به عنوان بازرس اصلی و خانم مریم ایمانی (کد ملی:۰۹۴۱۱۲۴۵۶) به عنوان بازرس علی البذل برای سال مالی ۱۳۹۷انتخاب شدند.
- روز نامه قدس به عنوان روزنامه کثیرالانتشار برای درج آگهی های شرکت تعیین شد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۴۳۶۲۳۸)

آگهی تغییرات شرکت نالکوب شرکت سهامی خاص به شماره ثبت ۶۲۵۴ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۲۲۰۷۲۸

به استناد صور تجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۰۷،۱۷ تصمیّمات ذیل اتخاذ شد :
۱-بنا به تفویض اختیار حاصله از مجمع عمومی فوق العاده مورخ۱۳۹۷،۷،۱۶ به هیئت مدیره در خصوص افزایش سرمایه، با عنایت به اظهارنامه تنظیمی و همچنین سند حسابداری مادّره مبنی بر تصفیه مطالبات و انتقال مطالبات مذکور به حساب سرمایه، هیئت مدیره شرکت افزایش مزبور را عملی دانسته در نتیجه مبلغ ۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ریال از حساب بدهی شرکت کسر گردیده و به حساب سرمایه منظور گردیده است در نتیجه ماده ۵ اساسنامه به شرح ذیل اصلاح می گردد :
ماده ۵ اصلاحی : سرمایه شرکت مبلغ ۸۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ریال منقسم به ۸۰۰۰۰۰۰۰۰ سهم ۱۰۰۰۰۰۰۰۰ریالی با نام که تماما پرداخت گردیده است.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری مشهد (۴۳۶۲۴۰)

آگهی تغییرات شرکت تعاونی مسکن اتحاد کوثر کریمه به شماره ثبت ۸۵۲۰ و شناسه ملی ۱۰۸۶۰۱۶۹۱۸۱

به استناد صور تجلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۷،۱۰،۲۴ و مصوبه مورخه ۱۳۹۷،۰۵،۲۹ هیئت مقررات زدائی و تسهیل صدور مجوز های کسب و کار تصمیّمات ذیل اتخاذ شد آقایان محسن ابوالفتحی به شماره ملی۳۹۶۲۷۳۱۴۲۳ به سمت رئیس هیئت مدیره ، محمد ساجدی فر به شماره ملی ۱۲۶۳۲۵۸۵۵۷ به سمت نایب رئیس هیئت مدیره ، علی رضائی مقدم مسلکامی به شماره ملی ۲۶۶۹۹۶۱۹۴ به سمت منشی هیئت مدیره و مدیرعامل انتخاب شدند.
کلیه اوراق و اسنادتعهد آور با امضای مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره متفقاً و با مهر شرکت معتبر می باشدو در غیاب رئیس هیئت مدیره ، نایب رئیس هیئت مدیره و با مهر شرکت معتبر می باشد .

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان قم اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری قم (۴۳۷۲۷۵)

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

شما در این صفحه می توانید دیدگاه خود را ثبت کنید

کار همزمان را نمی توانم قبول کنم. اکنون هم که متن یک سریال تاریخی دیگر را در حال نگارش دارم خیلی به من پیشنهاد کار دیگری می‌شود و می‌گویند گروه نویسندگان تشکیل بده و خودت سرپرستی کن ولی به این شکل کار اعتقاد ندارم که نتیجه خوبی هم داشته باشد.

♦ **این را از سر تجربه می‌گویید؟**

هم تجربه کردم و هم اینکه معتمد اگر نویسنده‌ی «بانوی عمارت» به نام من است از صفر تا ۱۰۰ کار را خودم باید انجام بدهم و به تمام جزئیات بپردازم. ضمن اینکه اگر گروهی وجود داشته باشد و قرار باشد که سرپرستی آن را برعهده بگیرم، در نهایت آنچه خودم دوست دارم را درمی‌آورم به همین دلیل دوباره کاری می‌شود. هم خودم مایل به سرپرستی تیم نویسندگان نبودم و هم اینکه چنین پیشنهادی به من نشد. بهتر این بود که باشم یا نباشم، نصفه نیمه بودن را نمی‌پسندم.

♦ **شرایط مالی در این باره تأثیرگذار نبود، گویا خیلی از دستمزدتان در فصل اول راضی نبودید؟**
بحث دستمزد یک ماجرای جداست و صحبت درباره ساخت فصل دوم اصلاً به دستمزد نرسید ولی اگر به مسائل مالی می‌رسیدید حتماً چالش‌ی درباره دستمزد وجود داشت. امیدوارم ساخت فصل دوم سریال «بانوی عمارت» نتیجه خوبی داشته باشد.

♦ **نتیجه فصل یک سریال همان چیزی بود که زمان نگارش به آن فکر می‌کردید؟**

این سریال در شرایط بسیار دشواری بویژه از نظر مالی ساخته شد. در حین کار نیز، تغییرات جزئی در دیالوگ‌ها اتفاق افتاد که در مواردی بداهه بود ولی آن قدر حجم این تغییرات کم بود که به نظر نمی‌رسید ضمن اینکه می‌دانستم این سریال در چه شرایط سختی تولید شده است. به نظرم نتیجه این سریال بسیار فراتر از امکاناتی که داشت، ظاهر شد، من از نتیجه کار راضی بودم ضمن اینکه مجوز ساخت این سریال هفت سال بعد از نگارش آن داده شد، چند قسمت از سسرلال را سال‌ها پیش نوشته بودم و در دوره‌های مختلف مدیریتی با تغییر مدیران در هر رده‌ای، این کار تصویب و بعد کنلر گذاشته می‌شد. امیدوارم فصل دوم سریال که مورد حمایت مدیران شبکه نیز هست و با توجه به رضایت مخاطبان از فصل اول آن، با جدیت بیشتری انجام شود و ضعیف‌تر از فصل اول نباشد. البته با شناختی که از آقای مولایی، تهیه کننده دارم، ایشان سواسی و سختگیری بسیار زیادی نسبت به متن دارند و بعید می‌دانم که اگر متن مناسبی نوشته بشود، آقای مولایی فصل دو را بسازد، از این بابت خیالم راحت است.

♦ **نگارش متن فصل دوم سریال به شخص یا گروه دیگری واگذار شده است؟**

من اطلاعی از این موضوع ندارم و آخرین صحبتی که با تهیه کننده سریال داشتم این بود که دوستان دیگری مسئولیت نگارش ففصل دوم را عهده‌دار شوند. چون تهیه کننده و مدیران شبکه برای ساخت فصل دوم سریال عجله داشتند و من کار دیگری را در دست نگارش داشتم، بنا شد که متن سریال را نویسندگان دیگری بنویسند. البته به آقای مولایی گفتم اگر نیاز به مشورت بود، من پای کار هستم.

♦ **چرا به عنوان سرپرست نویسندگان کار را قبول نکردید؟**

من عادت به کار گروهی در نویسندگی ندارم. وقتی کاری را قبول می‌کنم، صفر تا ۱۰۰ را بایستی خودم انجام دهم. البته عادت بدی است به همین دلیل دو

به نظرم نتیجه این سسرریال پبسیار فراتر از امکاناتی که داشتم، ظاهر شد، من از نتیجه کار راضی بودم ضمن اینکه مجوز ساخت این سریال هفت سال بعد از نگارش آن داده شد، چند قسمت از سسرریال را سال‌ها پیش نوشته بودم

